

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem
omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S.
Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum
triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 16. Sepeliut Virgo filij sui corpus dolore vulnerata, quod pra illa sui
hominum turba aromatibus vngit pretiosis in signum summe venerationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53092)

„ defuncti triffiffima b' n'x illz Sanctz aquila
 „ Diu. Ioann. & Magdalena: quz eo conue-
 „ nerant animo, vt iuffa defuncto tot meritoris
 „ ind eius, fingulque perfoluerent: *Planctus*
 „ *Ægypti.* Pedes fibi funit Saluatoris pedibus
 „ alueta Magdalena, fontelque emittens
 „ lacrymarum fic illos alloquitur. O columna
 „ fuffentaculi mei firmiffima, & refugium
 „ peccatoribus opatiffimum: quandoquidem
 „ ego prima omnium hoc in dignis illis pedi-
 „ bus faulfo omnine repererim, nec non integra
 „ feclerum meorum culpauique indulgentia.
 „ Quando Domine, fugilli a peccatoribus ne
 „ benignus illis ignofceres, ve necelle fuerit te
 „ funibus elaulique continere? O diuina
 „ foramina ad quz licet aubis confugere
 „ dum milium fugiunt infernales, demonem
 „ int' pretor: vt non habeant quod timeant
 „ ne in manus eius concidant laceranda, cum
 „ in illis has queant effugere.
 „ Accodit Diu. Ioann. & os fuum lateri
 „ apponit atque in illo immenfam detegens
 „ Sacramentorum copiam exclamat. O pectus
 „ diuinum, & facrum abditorum Dei depofi-
 „ tarium, quod ea fic nobis aperuiffi. O regium
 „ cubiculum thefaurorum æternorum, quod
 „ telerari voluiffi, quatenus illud ingreffu diu-
 „ tis in æternum ditaretur immenffis Sanctz
 „ Matz manus contrectant perforatas, &
 „ fupremâ coleutes hypedulia manus inuocât
 „ multorum magnorumque mirabilium ope-
 „ ratrices. Porro cœlorum Regina recurrit ad
 „ os illud diuinum, atque vt mater eius triffis
 „ renouat lacrum threnos. Heu os mille
 „ repletum gratiis quif te ad tantam compulfit
 „ glaciem? & ad oculos afcendens, nec feit,
 „ nec potefit fe ab illis diuellere, fed nec a
 „ ceteris diuinæ eius faciei partibus: & ficur
 „ quz vadit & redit fæpius ad illos, vt locum
 „ præbeat, quatenus & aly euifdem pax turbæ
 „ accedant, qui illi affiffiebant, ad eos conuerfa
 „ fic ait: Heu oculi piffimi qui tantâ gratiarum
 „ affluentia, ac mifericordia miferis intueba-
 „ mini, quis vos hac fera morte confregit?
 „ Pectus diuinum peccatoribus adeo tenentum
 „ ac benignum, quis te lanceâ perfodit? O
 „ feneftra & porta arce Noë, per quam huma-
 „ num genus à diluuiio faluabitur! O dilataræ
 „ manus, vt mundo beneficia conferatis, clauis
 „ terebratz: nam & eo ique voluiffi Domine

hominibus fieri profusè liberalis! Hic finit
 exclamacionibus omnes exequias celebrans
 mortis Saluatoris, poftquam eius corpus de
 etuei depoluerant.

§. 16. Sepeliuit Virgo filij fui corpus delicti
 vulnerata, quod pia illa hominum
 ba aromatisbus vngit pretiofi in fignam
 Summa venerationis.

Cvm fero effes fallum: quia eras fæpiffima
 quod est ante Sabbathum. Cum iam non
 incumberet, quia potuerunt humiliare &
 infantia rogauerunt Sanctiffimam Virginem,
 modum poneret triffitæ vt benedictum illi
 fu corpus feptulturæ traderet. Ad fola
 occafum incipiebat Sabbathum, & feftum
 Iuliorum, quando illicitum erat ope ab
 intendere ferulibus: vnde tanopere peccat
 illi Chrifti Domini veneratores opus peccati
 uterunt, vt ante folis occubum Chrifti corpus
 in feptulchro recondideret & illo feptulchro
 officio diei finis imponeretur. Vnde pe
 credendum est quod Chrifti corpus deponere
 de cruce inceperunt vnâ hora ante velperam
 ita vt Chrifti cadaver quibus horis mortuus
 in cruce pependit. Et ficur notauit Cardinalis
 Baron. ex Iofepho: ad celebratiffimam Sabbathi
 ftam poft horam nonam fignum datur
 magna folemnitate monachorum, quatenus
 omnes fe ad feiti præpararent folemnitate
 ad folis occafum inchoantis: multum fæ
 timuerunt viri illi fanctiffimi, ne fignum
 illud ederet, quo à Chrifti feptulchro
 inuifi reuocarentur: vnde ita feftinatio hoc
 executi funt, atque eo fine à B. Virgine corpus
 Chrifti pollularunt feptulchro inferentem.
 Totâ illud deferunt reuerentia, membra
 omnibus luxatum vt erat, & fufione manibus
 inuoluerunt. Hinc confuetudo inuifibilis
 inualuit Ecclæz vt notat V. Beda, quod
 Sacrofanctum altaris factiffimum færis non
 vtatur mappis. nec tinctis lintes fed mappis
 & albis. Ita probat hoc D. Thom. & ali-
 gnes adfert congruentias ad præclara myffica
 ria quz in his poiffimus confiderare. Sacrum
 igitur illud corpus amplectuntur viri illi
 piffimi & progredi inceptum quafi peccati
 honaliter, pone fequitur & finis conuiffi

multiflora Mater Maria ceteris associata
 mulieribus. Quae Virginis suspiria de cordis
 sui orta visceribus aëra penetrabant. Quae
 lacrimae qui singulus, quis luctus feminis
 illa conturbatur Maria suspiria? Quibus
 multae signis animae suae Dni. Iohannes
 testabatur angustias? Satis est illa contem-
 plari quim verbis exprimere.

Omnes hanc aëtam processionem, &
 finis illud mestri comitemur: etenim vult
 quique locum invenit sibi necessarium
 superbi caput invenient spinis coronatum,
 atque ex tali humilitatione sum poterunt
 educte augmentum. Avari manus videntur
 laceras, quibus ad suatum impellentur exten-
 sionem in pauperum, afflictorumque benefi-
 cium. Malefici & detractores linguam repe-
 rient felle & aceto potatam, quae amaritudine,
 quam innotetur ab eo in ipsa toleratam in-
 suatum detractorem penam, ipsos compel-
 lat suis tandem abstinere, modumque satiare
 detractorem. Carnis dediti voluptatibus
 piagas conspicient in carne patulas: quatenus
 illa mente pendentes quam caro Deo
 steterit carnis eorum non ferenda luxuria
 toto contentur studio fraxum illi injicere,
 ne novum Deum doloribus penamque impudici
 dederent. Invidiam huius cor impiciant
 aperium, & lancea perforatum. Qui gressus
 meditantur inordinatos ad terra tendentes,
 pedes habebunt harpaginibus: vnicisque
 coarctos; deinde comedium invenient omni-
 geum quibilibet suis curandis vitis in hac
 applicatione, qui dicit se fatenti debent in-
 quiescentes.

Accedunt ad monumentum, sacrum vngunt
 corpus tot aromatibus odoribus & vngu-
 entis, quae de tanta possumus praesumere
 pietate, quantum in sanctis huic mulieribus ac-
 tua pietate inspicimus. Corpus sic mundum
 sepulture tradunt, iudiciorum more videlicet
 sudario capiti obvoluto & ligato vndequeque
 corpore hinc tam inibis ac fasciis quibus
 illud constringebant eum aromatum vinctio-
 nibus. Porro quis finis illis esse potuit dum
 hoc Christi corpus inungunt? D. Chryso-
 stome imperfectam eorum in hac corporis vinctio-
 ne hanc reprehendit: amorem quidem erga
 Christum in illis ferventem commendat, sed
 fidem arguit imperfectam: etenim illud
 vixit, ut à corruptione sepulchri pra-

servaretur, & hanc in illis carpit precautio-
 nem: praesumebant enim quod in illo quietes
 remaneret, vnde modicam in illis indicat de
 Resurrectione fidem quam praedixerat, &
 figuram die tertia praedixerat. Quamvis &
 hoc suam pariat difficultatem, dum con-
 sideramus hanc vinctioem superficiei tantum
 corporis fuisse impensam, Et si per hanc
 vinctioem intendissent consilium corporis in
 aegritati, & omnem amovere corruptionem,
 illud ab interiori parte vngere debuissent,
 aperire illud, & balsamo intingere; sed sicut
 illud non fecerunt, praesumendum non est,
 quod corruptionem praecavere voluerint:
 vnde ex hoc in illis fides non arguitur
 imperfecta. Hoc certo constat vinctioem
 hanc aromatum in corpore Christi adhibi-
 tam fuisse ex summa veneratione & reveren-
 tia, quam illi deferebant: crebro etenim
 nonnullos, quos venerabantur ut pios, &
 reverebantur ut preclaros, hoc pietatis actu
 prosequerantur, nec semper id ea fiebat
 intentione ut corpora à sepulchri corruptione
 servarentur illa: sicut etiam eandem ob-
 causam cadavera laudant defunctorum, quos
 summo in honore habuerant, particulariter
 autem quia constabat quod corpus odoribus
 non redderetur incorruptibile: propterea ut
 certus mihi persuadeo quod Christi corpus
 his vinctioem aromatum, quo venerationis
 cultusque actum protellarentur.

Iam delibato vngentis Christi corpore
 sepulchrum aperitur ut ei imponatur: sed illud
 ante Virgo voluit inuiri: accedit ergo
 caputque suum in illud inclinat, vnde novi
 prouocatur erga filium suum amoris
 affectus, dolor renouatur ex consideratione
 quod ibidem illum debeat dimittere sepe-
 licendum quamvis ex secura de filij Resur-
 rectione fiducia ad paucos tantummodo dies
 & ob illos quibus in sepulchro detinendum
 est, sic illud alloquitur. O sepulchrum
 Sanctissimum, in meum succedens locum,
 meique vicarium: ego illum in gremio meo
 venientem in mundum recepi, tu vero cum
 de illo egredieris: o mei thesauri tabernacu-
 lum, & aeternarum arca diuitiarum! Suscipe
 in te cor meum: et enim hic tecum mea rema-
 nebit anima. Corpus ergo suscipiunt & in
 monumento recondunt. O Ioseph sanctissime
 ducede in cisternam ver rem: motis: quia
 vique

IV.
 B. Virgo
 filio va-
 ledicit.

UNIVERSITÄTS-
 BIBLIOTHEK
 PADERBORN

vsque modo sepulchra fuerant ceterarum, vel
caeceres mortis: sed postquam Christus
eorum unum ingressus est, aliud non sunt
quam loca refectij, et ex illi homines ad
vitam transigent immortalem O Iona
vaticide, matris demerere profundissimo,
passionis mortisque abyssi: hæc illa est balne-
na quæ te expectas quem venire suo recipiat
quo diuina te compellat bonique fecat.

§. 17. Christus Dominus sepulchro tumula-
to alieno: eius etenim non fuit, sed
nostra mori, cuius domus est sepul-
chrum.

nec vllum effet eius rei vestigium, neque sit
monumentum: In quo nondum quiescentem
fuerat: et per hoc præueniat hæc Iudæorum
iniquitas, & firma maneat de Christi Resur-
rectione veritas: Ne alius surrexisset videtur.
Deinde sit exitum vi bipennis de petra: si
namque de pluribus exiturum foret lapidi-
bus, obijcere potuissent Iudæi, (sic D. Hiero-
nyim.) nullo negotio potuisse lapidem ali-
quem tolli & inde a discipulis auferri, pa-
luis lapidis appeturam: igitur ostet ex lapide
vno & de petra excinditur, ne Iudæi anti-
pacat calumniandi Christi resurrectionem:
Exciso etiam de petra ait S. Doctor nam si ex
multis lapidibus edificatum fuisset fundamentum
tumuli: iussisset ablatum fore diceretur.

¶ 40. Ceterum antequam illum Virgo condas
D. Avo. sepulchro, par est vt aliquas expendamus
Ser. 133. huius circumstantias: altissima quippe
de tom. continent mysteria. Perpendit & commendauit
Tom. 10. plurimum D. August. affectum omnino
singularem, quo Ioseph vir illustissimus
Christi corpus sepulture tradidit, illudque
confert sepulchrum sepulchro purissimæ
I. Virgini quo Christum in conceptione succe-
pit dum illi castissimum præparat vitærum, vt
Sepul- chri cir- cumstan- tiæ no- tantur.

pit dum illi castissimum præparat vitærum, vt
in eo mysterium illud celebretur, pluresque
notat in eo circumstantias: Virginem autem
Iosepho comparans, sic ait: Sequidem illa
vtero Dominum, hic corde concepit: illa Salua-
tori membrorum suorum secretum præstitit, hic
secretum sui cordis non negauit: illa Dominum
pannis involuit, cum unctus est, hic linetis eum
rascisse. Deinde aliâ declarat Doctor hic
circumstantias sepulchri, quo Ioseph Christum
recondidit: Pospuit illum in monumento suo nouo
Quia Ioseph non tam in certena sepultura posuit
Christum, quàm in eminenti sui cordis, quod
sepulchrum Christus exquirebat, quando dixit:
hæc quotiescumque feceritis, in mei memoriam
facietis, quâsi memoria sepulchrum sit, quod
expofcit. Aliam rationem profert D. Hieron.
diceado: nouum fuisse Christi sepulchrum,
sicque à Deo hoc constitutum: quantenus
eius Resurrectio minorem Iudæis dubitandi
de veritate præberet occasionem, eorumque
anteuerteret animi peruersitatem, si forte
alteri vellent Resurrectionis adscribere digni-
tatem, fingentes aliquem qui ante iacuerat in
II. eodem sepulchro resurrexisset & non Chri-
stum. Vt igitur nemo tale quid opinaretur,

Proceditur D. August. in hæcque cir-
cumstantijs præfertim quod sepulchrum fa-
cit alienum & non proprium in quo Chri-
stus tumulatus iacuit: Primò quo Saluator
altissima innotesceret paupertas, quam vniuersi
professus erat: quandoquidem nec in morte
proprium habuerit sepulchrum sed aliud
sibi comparatum. Secundò, quo conset om-
nibus mortem hanc non esse ipsam sed so-
stram. Profertur eius verba. Idem enim te aliam
sepulchra ponitur: quia pro aliorum mortificatione
salute: mors cuius ipse non illi illata est, sed alia
delata. Vt quia ergo ei propria sepultura, qui in ip-
sâ mortem propriam non habebat. Nequid illi memo-
ria to teris, cuius fides manebat in cælis? Nihil
mors debetur, vnde vt propria nobis domus
alligatur, quæ est in sepulchro. Notat D.
Thom. primam veram, quam aliquis in
mundo sibi cõmittit, fuisse sepulchro delinquendi
fuit autem illa quam sibi Abraham cõmittit
vt ea sibi propria esset: quia mors nobis erat
propria. Porro Christus afferret nollet propria
non habet monumentum, sed mutuum: non
cum mors erat illi sed nobis propria. Resur-
sum aliam habeo ex D. August. rationem et
temporis breuitate quo in sepulchro Christus
erat mansurus: & domus ad tantillum tem-
poris non requirebatur propria, sed sufficiebat
conduca: Vt quid illi sepultura, qui vtriusq; tantum
temporis spatium, non tam in sepulchro mortuus
iacuit, quàm velle in lecto conuicentis: Vnde
temporis breuitate declarari potius immo-
quam mortem. Sepulchrum autem mortis
habituatum. Nec silentio regenda vltima
ciuidem D. Augustin. ratio, dicentis: Nequis

X